

Havet löper till vänster
om det 18:e hålet.

**SÖLVESBORGS GK LIGGER I ETT BORTGLÖMT HÖRN AV SVERIGE.
EFTER RENOVERINGEN TROR VI ATT FLER LOCKAS ATT UTMANA
VINDEN PÅ BANAN VID DEN BLEKINGSKA KUSTEN.
KANSKE FÅR DE OCKSÅ EN NY HISTORIA ATT BERÄTTA...**

AV TOMMY JEPPSSON FOTO ULF BERGLUND

HISTORIER VID HAVET

Det var i somras historien fick spridning, långt utanför golfens inre kretsar och långt utanför det län händelsen utspelade sig i.

En kvinna gav sig ut på banan för att spela en runda. Hon gick ensam, utan sin man, eftersom han vara upptagen med annat.

Sölvesborgs GK är en bana där många av hålen separeras från varandra av en glest bevuxen tallhed.

Tallarna är effektiva när det handlar om att stoppa förlupna golfbollar, som slicats eller hookats från tee.

Dessutom utgör tallarna ett hinder för den som lägger sin boll bland stammarna. Däremot medger den glesa tallskogen god sikt mellan hålen. På ett hål såg kvinnan en sving hon kände igen: Hennes mans. Det var kanske inte så märkligt. Däremot fann hon det upprörande att han föredragit en annan kvinnas sällskap.

I lokaltidningen kunde man dagen efter läsa om det handgemäng som utbrutit mellan de två kvinnorna och som slutade i en tingsrätt.

För den utomstående betraktaren kan förstås historien betraktas som en lustig anekdot. Men det är inte därför vi besöker Sölvesborg. Utan för att berätta om en bana som börjat låta tala om sig. Den ligger i ett bortglömt hörn av Sverige men de som hittar hit berättar gärna om spelet i vinden på banan vid havet. En del menar att det är Blekinges Tylösand.

Klubbchefen Kristian Olsson har hört en del jämföra banan med Barsebäck.

”Hela Blekinge är bortglömt. De som varit här är väldigt nöjda men många känner inte till oss. Det är inte som Bjäre, Österlen, Tylösand. Men det är vår tur nu.”

Han har helt rätt. Banan är en pärla som varit en förbigången hemlighet för de allra flesta men inom några år kommer den – gissar vi – att konkurrera med de mer kända banorna i Skåne när det gäller att locka vårgäster norrifrån.

Inte minst tack vare den uppdatering som Christian Lundin genomfört under årets första månader och som ska pågå successivt en tid framöver.

Sölvesborg är byggd på ren sand så dränering behövdes inte. Problemet är snarare det motsatta. Det finns inget som håller kvar fukten så trots vattning kan banan ibland få det där lätt brända utseendet som är så vanligt hos en del linksbanor i Storbritannien, och spelytorna är lika fasta.

Banan är sådd med svingel men vitgröen kom med gödsling och bevattning. De senaste åren har man sått in krypven på greenerna.

”Men helst skulle jag vilja ha svingel överallt”, säger Kristian.

”Det är en rolig klubb”, säger Lundin. ”Det händer alltid något där. Varje gång jag kommer till klubben finns en ny historia att berätta.”

En lite äldre historia är faktiskt själva anledningen till att Christian blev anlitad av klubben. Det handlar om när två av klubbens förgrundsgestalter som, lite på eget initiativ, bestämt sig för att antalet tallar var för stort mellan hål 3 och 6.

Männen, vänner sedan barnsben, avtalade en tid då de tillsammans skulle gå igenom beståndet och bestämma vilka tallar som kunde gallras bort.

En av männen fick förhinder och dök inte upp. Det hinderade inte hans företagsamme kompis från att själv inte bara avgöra vilka tallar som skulle tas bort, utan också avverka träden.

200 tallar försvann och lämnade ett gapande sår efter sig på banan. Det var också slutet på en livslång vänskap. Männen har inte pratat med varandra sedan dess.

Jag kommer till Sölvesborg med tåg. När jag kliver av vid stationen kan jag se klubbhuset skimra på andra sidan havsviken.

Jag går igenom stationshuset och behöver inte leta länge efter den utlovade transporten till klubben: Kristian Olsson, klubbchef, står bredvid en golfbil. Denna manövrerar han vant genom stadens trafikerade centrum som om det vore den naturligaste saken i världen.

200 TALLAR FÖRSVANN OCH LÄMNADE ETT GAPANDE HÅL EFTER SIG PÅ BANAN. DET VAR SLUTET PÅ EN LIVSLÅNG VÄNSKAP...

På det 13:e hålet leder en stenbro över till green. På halvön ut mot havet, där vassen växer tät, kan snart ett 19:e hål byggas.

Banan är byggd på sällsynt bra underlag: Ren sand. Dränering behövs inte.

Nu ska ljungen få växa fritt på banan – som därmed blir ännu mer lik Walton Heath.

Topografin runt greenerna har fått liv.

Efter ett par minuter åker vi ut på en bro.

”Norra Europas längsta gång- och cykelbro”, upplyser en skylt om. Vi åker förbi en man som fiskar från en båt och en kvinna som drar en golfvagn efter sig på bron, och snart sitter vi i klubbhuset med utsikt över 18:e green och havet.

Hasse Olsson och ”Bagarn” släntrar in i klubbhuset för lunch. Hasse är tränare för ex-allsvenska Mjällby, ”Bagarn” heter Patrik Rosengren och är bygdens gamla backhjärte med ett förflutet i Kalmar FF.

Även Jimmy Åkesson är medlem i klubben. Men här gör han inget väsen av sig, spelar sin golf bakom solglasögon, med kepsen djupt neddragen i pannan. Men om du undrar varför det sitter två Säpo-killar i klubbhuset så vet du.

När man sitter i klubbhuset har man havet framför sig och på andra sidan viken ligger järnvägsstationen. Kristian Olsson pekar på några silos och berättar att de kanske ska rivas och ersättas av en helt ny stadsdel med bland annat ett stort hotell.

Sölvesborg är en liten stad med stora planer. Det gäller också golfklubben. En timme in i vårt samtal reser sig Kristian från bordet och springer in på sitt kontor. När han kommer ut igen har han en hoprullad Masterplan under armen. Han vecklar ut den över bordet och visar något som inte många har sett.

Han betonar att detta inte är något som är bestämt, det är inte ens presenterat som ett förslag. Men om klubben någon gång skulle få för sig att bygga ut till 36 hål, då skulle det kunna se ut så här. Två banor av olika karaktär.

Helst hade han velat få plats med ett hotell också. Men eftersom Europas längsta gångbro förkortar avståndet mellan det blivande hotellet och banan så får det duga.

Vi ger oss ut på banan. Det är torsdag och höst och vinden är kall. Det är folk på varenda hål.

Alla banans bunkrar är ombyggda. Tidigare låg de gömda,

► SÖLVESBORG ÄR EN LITEN STAD MED STORA PLANER. DET GÄLLER OCKSÅ GOLFKLUBBEN.

Kristian Olsson (höger) med klubbens pro, Filip Oesten, och Christian Lundins Masterplan för Sölvesborgs GK.

snudd på osynliga från tee. Som ”gropar i marken”.

Sune Linde designade på 1980-talet. Golfen exploderade och Sune var hårt engagerad. Han hann inte besöka Sölvesborg så ofta som han hade önskat. Och de som byggde banan följde inte Sunes direktiv i alla avseenden. Det blev Christian Lundin varse när han inför renoveringen talade med Sune om hans ursprungliga intentioner.

”Bunkrarna var ganska fina när man väl låg i dem. Men man såg dem inte från tee. På trean fanns två bunkrar som låg bredvid varandra. De straffade ju bara dem som slog just det avståndet.”

Nu syns de och de är utlagda så att de styr spelarens val av strategi och klubba från tee.

Några av bunkrarna har placerats så att de lurar ögat.

Ovanför många av bunkrarna har ljung planterats.

”Den här platsen heter ju Ljunganabben”, säger Kristian Olsson. ”Här växer ljung naturligt. Men vi har klippt ned den och det ska vi sluta med. Det är inte så att vi ska bli ett nytt Ljunghusen men...”

Vi kommer in på Walton Heath. Kristian har varit där. Faktum är att Christian Lundin tog med honom dit för att han skulle få en bild av hur Sölvesborg skulle kunna bli.

Ljung växer ganska långsamt, det kommer att ta ett par år innan man ser resultatet.

Vi stannar vid 13:e hålet nere vid havet. Här upptäckte Christian Lundin i somras, en dag när vassen slagits, att det faktiskt fanns utrymme för ett hål till. Ett korthål. Man skulle då slå ut på en liten halvvägs i havet. Med betoning på ”liten”. Kristian säger att det inte kommer att bli ett långt hål. 90 meter, som längst. Tillräckligt långt med tanke på vinden.

Vi åker tillbaka till klubbhuset. Innan vi skiljs åt frågar jag om den är sann, historien om hur det gick till när Jimmy Åkesson blev medlem.

Det sägs att han kom in på kontoret och frågade vad en spelrätt kostade. När han blev varse detta, skalade han av ett antal sedlar från en bunt och betalade kontant.

Och, jo, den historien var sann. Den också. 🍷